

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru.

Kos LXXIX. — Izdan in razposlan dne 19. oktobra 1910.

Vsebina: Št. 187. Ukaz o načinih uživanja in prejemanja obče pokojnine obremenjajočih pokojninskih in preskrbninskih užitkov v inozemstvu.

187.

Ukaz finančnega ministrstva z dne 8. oktobra 1910. l.

o načinih uživanja in prejemanja obče pokojnine obremenjajočih pokojninskih in preskrbninskih užitkov v inozemstvu.

§ 1.

Dovoljenje, da sme prejemnik normalne in milostne preskrbninske užitke v inozemstvu uživati, dokler biva tam, in da jih sme dvigati pri c. kr. blagajnici osebno ali po pooblaščenca ali pa pri blagajnici c. in kr. zastopniškega oblastva v inozemstvu, podeljuje — v porazumu s c. in kr. ministrstvom za zunanje stvari in s c. kr. finančnim ministrstvom — tisto osrednje oblastvo, v čigar resortu je bil dovoljen preskrbninski užitek, ki pride v poštev.

§ 2.

Prošnje za podelitev v § 1 oznamljenega dovoljenja je vlagati pri tistem deželnem oblastvu, ki pride v poštev po bivališču upravičenega prejemnika in ki je podrejeno v zmislu § 1 pristojnemu osrednjemu oblastvu, oziroma — če v resortnem področju tega osrednjega oblastva ni deželnega oblastva — pri političnem deželnem oblastvu, ki pride v poštev po bivališču upravičenega prejemnika.

Imenovana oblastva predložijo prošnje pristojnemu osrednjemu oblastvu v odločbo, ko so opravila eventualno potrebne poizvedbe — ki se naj omeje na neobhodno potrebno mero, zlasti na to, da se doženejo okolnosti, ki so bile povod prošnji, in ki se naj vrše kar najhitreje.

Upravičeni prejemniki, kojih preskrbninski užitki so nakazani pri kaki blagajnici na Ogrskem ali v deželah Bosni in Hercegovini, morajo svoje prošnje vložiti naravnost pri osrednjem oblastvu, pristojnem po § 1. Prav tako je prošnje, s katerimi prosijo upravičeni prejemniki, katerim se je podelilo dovoljenje uživati svojo pokojnino za določeno inozemsko državo, za dovoljenje, da jo smejo uživati v kaki drugi državi, ako je tako dovoljenje sploh potrebno (§ 10, odstavek 4), vlagati pri osrednjem oblastvu, pristojnem po § 1.

§ 3.

Za uživanje in prejemanje preskrbninskih užitkov v kraljevini saksonski prejemniki ne potrebujejo posebnega dovoljenja z ozirom na pogodbo o svobodnem prehajanju pokojnine, sklenjeno s to kraljevino (razpis c. in kr. ministrstva za zunanje stvari z dne 21. novembra 1852. l. [drž. zak. št. 236]).

Blagajniške odredbe, ki so morda potrebne, ker se je prejemnik preselil v kraljevino saksonsko, izda finančno deželno oblastvo tiste dežele, kateremu je podrejena tuzemska blagajnica, ki izplačuje preskrbninski užitek. Ako gre za to, da se nakaže užitek

pri blagajnici c. in kr. zastopniškega oblastva v kraljevini saksonski, je treba prošnjo predložiti finančnemu ministrstvu, da ukrene dalje.

Vpokojenci, ki se posvetijo trgovinski pomorski službi na avstrijskih ladjah, tudi ne potrebujejo posebnega dovoljenja za uživanje pokojnine v inozemstvu (dekret dvorne komore z dne 14. oktobra 1823. l., z. p. z. knj. 51, št. 114).

§ 4.

Da smejo v inozemstvu bivajoče sirote uživati vzgojevalne prispevke (milostne vzgojevalne prispevke), ni treba posebnega dovoljenja, dokler biva upravičena prejemnica, za njihovo preživljanje skrbeča mati, v tuzemstvu. Po drugi strani je treba prositi za dovoljenje za uživanje v inozemstvu tudi gledé tistih vzgojevalnih prispevkov (milostnih vzgojevalnih prispevkov), ki so nakazane za siroto, ki biva v tuzemstvu, koje mati sicer skrbi za preživljanje sirote, ki pa biva v inozemstvu.

Za uživanje in prejemanje sirotinskih pokojnin, dokler bivajo sirote v inozemstvu, oziroma pokojninskih in preskrbninskih užitkov za osebe, ki so pod kuratelo, dokler bivajo v inozemstvu, je vedno treba primernega dovoljenja brez ozira na to, kje biva varuh, oziroma skrbnik.

§ 5.

Denar se dviga pri blagajnicah, postavljenih v tuzemstvu, če se predloži plačilna knjižica, in proti pobotnicam upravičenega prejemnika, ki jih je praviloma svojeručno podpisal in ki so po predpisu kolkovane, ki pa jih je v ostalem izdajati po običih blagajniških in zaračunskih predpisih (§§ 2 in 10 ministrstvenega ukaza z dne 5. junija 1909. l. [drž. zak. št. 85]); preskrbninski užitki, ki se dvigajo pri blagajnicah v inozemstvu, se plačujejo, ne da bi se predložila plačilna knjižica, proti svojeručno podpisanim neolkovanim pobotnicam upravičenega prejemnika, pripadajoči znesek pobotničnega kolka ter eventualno predpisana konzulska pristojbina pa se stranki odračuni od kvote, ki se izplača.

Podpisi morajo biti praviloma poverjeni po c. in kr. avstrijsko-ogrskem zastopniškem oblastvu. Pri pobotnicah, izdanih na Bavarskem, zadošča poverilo po škofijskem ordinarijatu, oziroma po protestantskem konsistorijalnem oblastvu, ki pride v poštev (dogovor med Avstrijo in Bavarskim z dne 13. februarja 1863. l. [drž. zak. št. 31]).

§ 6.

Na pobotnicah o vdovskih pokojninah, vzgojevalnih prispevkih, sirotinskih pokojninah ali milostnih preskrbninskih užitkih (milostnih vzgojevalnih prispevkih, trajnih ali na omejeno dobo dovoljenih miloščinah) je treba potrditi, da je udeležena stranka še vdova in otroci še nepreskrbljeni. Pri miloščinah, ki se dovoljujejo za študijske in učne namene, je treba potrditi redno obiskovanje in primerni študijski (učni) uspeh po izteku vsakega učnega tečaja (semestra itd.).

Pobotnice o vseh pokojninskih in preskrbninskih užitkih upravičenih prejemnikov, ki bivajo v Zedinjenih državah Severnoameriških, morajo vrhutega imeti izrečno potrdilo, da je upravičeni prejemnik še avstrijski državljan.

§ 7.

V § 6 oznamljena potrdila, ki se morajo narediti na pobotnicah posebno razvidna, naj dajejo praviloma c. in kr. avstrijsko-ogrska zastopniška oblastva, in sicer so ta potrdila kakor poverilo podpisa lokalnega organa brezpogojno potrebna tudi tedaj, če upravičeni preskrbovanec ne biva na sedežu c. in kr. misije ali c. in kr. konzulata.

V primerih, v katerih bi bila predložba tega potrdila za stranko združena z nerazmerno velikimi težavami (izguba časa, izdatki v gotovini), sme osrednje oblastvo, ki je dovolilo uživanje v inozemstvu, v porazumu z ministrstvom za zunanje stvari in s finančnim ministrstvom izjemoma dovoliti potrdilo po drugih organih.

§ 8.

Preskrbninski užitki, gledé katerih se je dovolilo prejemnikom uživanje v inozemstvu, dokler bivajo tam, so lahko nakazani, kakor zahteva stranka, ali pri tisti tuzemski izplačevalnici, pri kateri so se izplačevali, preden se je podelilo omenjeno dovoljenje, ali pri kaki drugi tuzemski izplačevalnici, ki jo je imenoval upravičenec do preskrbninskega užitka, ali pa se lahko predokažejo blagajnici v inozemstvu.

Pri tuzemski blagajnici dviga denar stranka sama ali oseba, ki jo imenuje in ki je s poverjenim pooblastilom pooblaščen prejemati preskrbninski užitke in ki mora pokazati pooblastilo vsakikrat, kadar dvigne denar. Pooblastilo za kvitiranje preskrbninskih

užitkov je dopustno samo tedaj, ako upravičeni prejemnik zaradi kake hibe ni v stanu podpisati.

Organi urada, ki izplačujejo preskrbninski užitek, se ne morejo postaviti za pooblaščenca.

§ 9.

Da se preskrbninski užitek nakaže pri c. kr. blagajnici v inozemstvu, t. j. pri kakem v inozemstvu ležečem c. kr. carinskem uradu, oziroma pri kakem c. kr. državnem poštnem uradu na Turškem, ki je podrejen poštnemu in telegrafskemu ravnateljstvu v Trstu ali c. kr. poročništvenemu poštnemu uradu v Carigradu, ukrene — če se je podelilo dovoljenje za uživanje v inozemstvu (§ 1) — pristojno finančno deželno oblastvo, oziroma trgovinsko ministrstvo.

§ 10.

Da se pokojninski užitki nakažejo ali preodkazujejo blagajnicam c. in kr. avstrijsko-ogrskih zastopniških oblastev, ukrene — če je podeljeno potrebno dovoljenje za uživanje v inozemstvu (§ 1) — za to dovoljenje pristojno osrednje oblastvo s privoljenjem in potem c. in kr. ministrstva za zunanje stvari.

Izplačevati se ne more pri tistih konzulskih uradih, ki nimajo službenih novcev, ker so honorarni uradi.

Pri blagajnicah c. in kr. avstrijsko-ogrskih zastopniških oblastev se ne nakazujejo pokojninski in preskrbninski užitki, ki so obremenjeni s sodnimi prepovedmi.

Ako se je dovoljenje za uživanje v inozemstvu podelilo za dobo, dokler biva dotičnik v določni državi, oziroma v inozemstvu sploh, tedaj upravičenec do preskrbe ne potrebuje posebnega dovoljenja za menjavanje svojega bivališča v tej državi ali v inozemstvu sploh.

Prošnje, da se preskrbninski užitki, ki se izplačujejo pri blagajnici kakega c. in kr. avstrijsko-ogrškega zastopniškega oblastva, preodkazujejo blagajnici drugega c. in kr. avstrijsko-ogrškega zastop-

niškega oblastva, je pošiljati c. in kr. ministrstvu za zunanje stvari.

§ 11.

Izplačevati prejeme preskrbninskim upravičencem, katerim se je podelilo dovoljenje za uživanje v inozemstvu, potom poštnega hranilničnega urada (pripis na račun upravičenega prejemnika, ki je v klirinškem prometu poštne hranilnice) ali s pošiljanjem v inozemstvo po poštah nakaznicah ni dopustno, dokler se drugače ne ukrene.

Toda pokojninski in preskrbninski užitki, gledé katerih se je podelilo po § 1 potrebno dovoljenje za uživanje v inozemstvu, se smejo tedaj, če je upravičeni prejemnik dobival svoje prejeme potom pošne hranilnice, preden se mu je podelilo dovoljenje za inozemstvo, in če se v rednih presledkih vrača v tuzemstvo, na njegovo željo nakazati na določenem tuzemskem poštnem uradu, da počakajo na pošti; rokove, v katerih se hranijo take pošiljave na izročilnem poštnem uradu, določajo predpisi za izročevanje poštah pošiljatev. Za te primere se uporabljajo za tuzemstvo veljajoči načini dviganja.

§ 12.

Pokojninske in preskrbninske užitke je ustaviti s koncem tistega mesca, v katerem je ugasnila pravica do prejemanja, ako ni že v nakaznem ukazu oznamenjen določen rok, kdaj se ustavijo, oziroma s koncem tistega mesca, v katerem je minilo dovoljenje za uživanje v inozemstvu.

Preskrbninske užitke, ki so po svojih zakonitih pogojih nehali, ker je prejemnik dosegel drugačno preskrbo (§ 8 ministrstvenega ukaza z dne 5. junija 1909. l. [drž. zak. št. 85]) in ki pozneje zopet oživé, ker je prejemnik izstopil iz druge preskrbe, je zopet nakazati z dnem, katerega je izstopil iz take preskrbe.

Ta ukaz dobi moč s 1. dnem januarja 1911. l.

Biliński s. r.

okres je doplnený samostatne, ako ustanovuje
príslušný zákon, ktorý bude v štátnom úradníctve

§ 11

Príslušnosť príslušníka štátného úradníctva
stanovuje sa podľa jeho vzdelania a skúsenosti
v štátnom úradníctve. Príslušnosť sa stanovuje
v štátnom úradníctve podľa jeho vzdelania a
skúsenosti v štátnom úradníctve.

Príslušnosť príslušníka štátného úradníctva
stanovuje sa podľa jeho vzdelania a skúsenosti
v štátnom úradníctve. Príslušnosť sa stanovuje
v štátnom úradníctve podľa jeho vzdelania a
skúsenosti v štátnom úradníctve.

§ 12

Príslušnosť príslušníka štátného úradníctva
stanovuje sa podľa jeho vzdelania a skúsenosti
v štátnom úradníctve. Príslušnosť sa stanovuje
v štátnom úradníctve podľa jeho vzdelania a
skúsenosti v štátnom úradníctve.

Príslušnosť príslušníka štátného úradníctva
stanovuje sa podľa jeho vzdelania a skúsenosti
v štátnom úradníctve. Príslušnosť sa stanovuje
v štátnom úradníctve podľa jeho vzdelania a
skúsenosti v štátnom úradníctve.

§ 13

Príslušnosť príslušníka štátného úradníctva
stanovuje sa podľa jeho vzdelania a skúsenosti
v štátnom úradníctve. Príslušnosť sa stanovuje
v štátnom úradníctve podľa jeho vzdelania a
skúsenosti v štátnom úradníctve.

okres je doplnený samostatne, ako ustanovuje
príslušný zákon, ktorý bude v štátnom úradníctve

§ 14

Príslušnosť príslušníka štátného úradníctva
stanovuje sa podľa jeho vzdelania a skúsenosti
v štátnom úradníctve. Príslušnosť sa stanovuje
v štátnom úradníctve podľa jeho vzdelania a
skúsenosti v štátnom úradníctve.

Príslušnosť príslušníka štátného úradníctva
stanovuje sa podľa jeho vzdelania a skúsenosti
v štátnom úradníctve. Príslušnosť sa stanovuje
v štátnom úradníctve podľa jeho vzdelania a
skúsenosti v štátnom úradníctve.

§ 15

Príslušnosť príslušníka štátného úradníctva
stanovuje sa podľa jeho vzdelania a skúsenosti
v štátnom úradníctve. Príslušnosť sa stanovuje
v štátnom úradníctve podľa jeho vzdelania a
skúsenosti v štátnom úradníctve.

Príslušnosť príslušníka štátného úradníctva
stanovuje sa podľa jeho vzdelania a skúsenosti
v štátnom úradníctve. Príslušnosť sa stanovuje
v štátnom úradníctve podľa jeho vzdelania a
skúsenosti v štátnom úradníctve.

§ 16

Príslušnosť príslušníka štátného úradníctva
stanovuje sa podľa jeho vzdelania a skúsenosti
v štátnom úradníctve. Príslušnosť sa stanovuje
v štátnom úradníctve podľa jeho vzdelania a
skúsenosti v štátnom úradníctve.